

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
Nr. 58
(CCIL)
Marți
26
februarie
1991
3 lei

— de ne-am închipuit că cei pe care i-am ajutat să ajungă la putere vor avea grijă de noi și ne vor ocroti și vor gospodări libertatea plătită cu sînge în folosul tuturor și nu numai al lor;

— de ne-am închipuit că vom scăpa de comuniști așa ușor. Ei bine nu am scăpat, s-au fofilat peste tot, ne-au aruncat praf în ochi și le-am dat în mîna dîrlogii de la căruța în care tragem cu toții. Nu ne rămîne decît să le admirăm rînjetul de satisfacție și să tragem spre cine știe ce „Epocă de diamant“;

— de ne-am închipuit că-și vor ține promisiunile făcute înainte de alegeri cei cu trandafirul în piept și cu comunismul în sînge. Că va fi pus

Doamne proști am putut fi!

la loc de cinste adevărul, munca, legea, bunul simț. Au fost așezate acolo probabil dintr-o greșală democratică: minciuna, hoția, lenea, abuzul, nesimțirea și altele de care ne lovim la tot pasul.

— de ne-am închipuit că REVOLUȚIA este a noastră. Este a lor. Cine sînt ei? Tovarășul X, tovarășul Y, tovarășul Z și alți tovarăși și pretini;

— de ne-am închipuit că am scăpat de Ceaușescu. Am scăpat de dracu și am dat de mumă-sa. Dovediți-mi că mă înșel!

— de ne-am închipuit că vom ști ce s-a întîmplat la Sibiu în Decembrie '89. Multele echipe de anchetă, ale procuraturii militare s-au încurcat probabil una pe cealaltă, nu din întîmplare ci cu bună știință, altfel am fi aflat și noi cîte ceva din concluziile lor;

— de ne-am închipuit că în sfîrșit ne va merge și nouă românilor bine. Ne merge într-adevăr din ce în ce mai rău;

— de ne-am închipuit la un moment dat că sîntem centrul Europei. Aflăm azi, mîine că sîntem centrul Siberiei;

— de ne-am închipuit că „la noi ca la nimenea“ într-adevăr la noi ca la nimenea.

— Doamne proști am putut fi!

Dan Ioan BOGDAN

Inchiziția în „Epoca de aur“ (I)

MASA DE TORTURĂ (De la martor la suspect)

Protagoniști: ofițerii de miliție Stanciu, Tripon, Crișmaru Vasile, Corlaci (decedat), Radu Balici, subofițerul Pavel Berta și alții, dirijați de col. Popa Gheorghe (nu am specificat gradele, deoarece între timp unii au mai avansat...). **Victimă:** Ion Pleșca, 44 ani, căsătorit avînd doi copii, lăcătuș la I.P.A. Sibiu, domiciliat în Șelimbăr. **Titularul acțiunii penale:** procuror I. Veștemean. **Instanța la judecată în fond:** președin-

te Jana Scutea, judecător Bergezan Gabriela, procuror de instanță Comăniță Viorel. **Instanța de recurs:** Bădilă Mircea, președinte; Florescu Rodica și Ciulacu Gheorghe, judecători; procuror de instanță, Dumitru Marius.

Încerc să sintetizez din pieșele voluminosului dosar al instanței — inclusiv din declarațiile d-lui I. P., date la miliție în calitate de martor. În seara de 19 sept. 1988 s-a comis un accident de circulație

pe raza com. Șelimbăr. Victima a fost găsită în comă pe șosea, iar după două zile a decedat. Cum corect reține sentința, ... „dacă autorul accidentului nu ar fi părăsit locul faptei și ar fi acordat un prim ajutor victimei (care avea o alcoolemie de 1,83

(continuare în pag. a IV-a)

A consemnat:

În numele Ligii pentru Dreptate, Sibiu
Constantin MICA

GÎNDUL ZILEI

„Tot ce e perfid și lacom,
tot, Fanarul, toți iloții,
Toți se scurseră aicea
și formează patrioții.“

MIHAI EMINESCU

Grafica: Radu STĂNESE

DIN SUMAR:

- DIN BINEFACERILE COMUNISMULUI (pag. 2)
- TUCALARUL (pag. 2)
- ECONOMIA DE TALCIOAC (pag. 3)
- SCRISOARE DESCHISĂ (pag. 3)
- ȘTIFT (pag. 4)
- MAPAMOND (pag. 4)

„Grupul celor cinci de la 95“

În comerțul sibian, care funcționează pe aceleași structuri și mentalități nu a apărut nimic nou, nici o schimbare în bine. Pentru aceasta nu este de vină nici Guvernul, nici Prefectura deși ceva hibe există și aici pentru că nu au avut nici o inițiativă concretă în a schimba ceva în comerț, exceptând magazinele pe valută și cele cu prețuri liberalizate. De vină „să zicem“ sînt cei care gospodăresc foarte rău comerțul nostru, fost-socialist, actual-democrat, viitor (dacă nu se face nimic) — falimentar.

Lipsa de marfă și îngrădirea adevăratului comerciant în probleme de aprovizionare ne-a dus la o situație în care magazinele alimentare vînd mai o mazăre la borcan, ceva fasole la conservă și alte rarități de felul acesta. Nu mai vorbim de haine, mobilă, țigări, băutură...

Din discuțiile avute am înțeles că vechii comercianți vor ști cum să administreze un magazin fără să urce prețul unui produs datorită rabatului comercial pe care-l încasează alții.

S-au creat tot felul de societăți comerciale, în care „nu știe stînga ce face dreapta“ și nouă nu ne rămîne decît să ne uităm în continuare la bunătăți în revistele aduse din vest. Mai grav este faptul că în societatea comercială apărută pe scheletul fostului ICSMA lucrătorilor nu li s-a prelucrat statutul noii societăți. Nu numai lor. S-a întîmplat și la Societatea „CIBINIUM“ (fost OJT) și la altele. Deci lucrătorii de aici habar nu au ai cui sînt, a cui este societatea, ce este nou, legat de activitatea lor etc.

Dorința comerciantului este de a vinde marfă bună, de calitate și cît mai ieftin, pe lei, că valută...

Dar comerciantul nu are posibilitatea de a încheia un contract, iar societatea nu are timp de așa ceva. Acolo fiecare este preocupat de scaunul lui și nu de altceva. Poate nu ar strica să se ocupe Prefectura și Primăria mai îndeaproape de aceste lucruri și „nu numai să zică...“ nemulțumirile vin de la frig, foame și mizerie, probleme pe care nu ne putem face că nu le vedem. Există!

În acest context a apărut „Grupul celor cinci de la 95“, compus din cinci șefi de unități alimentare: Mocofan Marin — magazinul nr. 95, str. Alba Iulia; Borza Ioan — magazinul nr. 100, b-dul Mihai Viteazul; Opreș Liviu — magazinul nr. 4 — Parcul Tineretului; d-na Bunea — magazinul nr. 95 str. Nicolae Bălcescu; Lazăr Augustin — magazinul nr. 98 Terezian. Acestora li s-au mai adăugat și alte magazine. Au cerut ca să li se dea magazinele în locație, pentru a putea presta un comerț adevărat, și pentru a putea oferi clienților marfă cît mai

diversă. În acest sens au fost depuse în luna decembrie anul trecut, cereri la direcția ICSMA. Pînă acum nu au primit nici un răspuns. Oare direcția și directorul Olaru chiar nu au timp să analizeze aceste cereri la care subscriu peste 100 de oameni? Nu credem, atîta timp cît tot de acolo „de sus“ acești comercianți care vor să facă ceva au fost porecliți în sens peiorativ „Grupul celor cinci de la 95“.

Probabil Consiliul de administrație, care nu a fost ales în urma unei adunări generale, nu a avut timp. Tot ne-cazul acela cu scaunul! De asemenea aceleași cereri sînt depuse și la Prefectura județului avînd anexate tabelele cu semnătura tuturor angajaților din respectivele magazine. Aici și la Primărie s-a promis ceva ajutor. Petenții și noi, cumpărătorii așteptăm acest ajutor.

Sperăm că la ședința de astăzi, la ICSMA, se va obține și altceva decît un șir de promisiuni și amînări, altfel „Grupul celor cinci“ va fi silit să se desprindă de Societatea comercială mamă. Fondul de marfă este aproape epuizat și dacă cineva ne cere o soluție ca să ocolim falimentul, trebuie să fim... ca să nu acceptăm.

Succes „Grupului celor cinci de la 95“!

Cartuș

Cel mai scuipat geam din lume

Guinness Book, adună tot felul de recorduri, care de care mai interesante și mai incredibile. Majoritatea din ele sînt rodul unor talente ieșite din comun.

Țara noastră ar putea oferi de asemenea cîteva date pe care celebra carte le-ar putea purta pe filele sale: Revoluția, Democrația, Involuția, Minciuna, etc.

Și orașul nostru ar putea oferi cîteva date de acest gen, dintre care interesant ni se pare „Cel mai scuipat geam din lume“. Geamul singurului partid cu sediul ultracentral. Prin sticla, fostă cîndva transparentă, abia mai zărești în vitrină trandafirul și chipurile zîmbitoare ale iubiților conducători.

Înțelegem că nu-i mai iubiți pe cei care i-ați ales la 20 mai 1990, dar nici chiar așa. Ne aliam și noi dorinței, celor dinăuntru și vă rugăm. Nu mai scuipați pe geamul F.S.N.-ului!

„Din binefacerile comunismului“

(pe care nu le mai întîlnim în jurul nostru datorită conducerii înțelepte a democraților din guvern și prefecturi fosti... dezidenți).

Nu mai este ca altădată cînd:

- nu aveam pîine;
- nu aveam îmbrăcăminte;
- nu aveam alimente;
- nu aveam medicamente;
- nu aveam libertate;
- nu aveam liniște nopțile, pentru că trebuia să muncim în schimb III;
- nu aveam altă modalitate de a petrece timpul liber decît la coadă;
- nu aveam benzină;
- nu aveam nici un fel de spaimă pentru ziua de mîine;
- nu aveam motiv să fim intrigați de promovările „du-

pă sprinceană“ ale incompetenței;

— nu aveam motiv să credem adevărul puterii. El era o „minciună în fals“;

— nu aveam speranță;

— nu aveam puterea să facem ceva;

— nu aveam pe cineva în stare să ne organizeze pentru... chiar dacă unii susțin că ei, dezidența lor, lup-ta lor etc...

— nu aveam îndoiali, totul se întîmpla pe față la lumina zilei;

— nu aveam șansa de a asista la un campionat al abuzurilor;

— nu aveam nici măcar intenția să credem că reprezentanții puterii lucrează în folosul lor personal și că pentru cîștigurile lor mărunte ar fi capabili să distrugă cîștigurile noastre majore;

— nu aveam o lege a grevelor care să ne bage pumnul în gură, puteam face cîte greve am fi dorit;

— nu aveam pămînt;

— nu aveam șansa la prohibiție;

— nu aveam guvern democratic;

— nu aveam prețuri liberalizate;

— nu aveam magazine pe valută din cinci în cinci metri;

— nu aveam alegeri libere;

— nu aveam nimic din ce avem astăzi cînd România este sinonimă cu democrația și a ajuns pe drumuri... luminoase la care visau înaintașii noștri;

Așa că dragi tovarăși și domni, nu regretați ce a fost. Plîngeți ce este!

PAMFLET

Nu este o categorie pe care de dispariție, cum ar fi normal, într-o societate democratică. Dimpotrivă, țucălarul poate fi întîlnit din ce în ce mai des.

Aplecat deasupra țucălarului stăpînului său protectorului său, aparent concentrat, îl vezi mișcîndu-și mâinile rapid, în încercarea de a lustrui obiectul urît mirositor.

Conștiința sa ar putea ori-cînd sta în oală, avînd șansa de a fi confundată cu altceva. Un zîmbet parșiv îl încercă, în momentul în care, stăpînul său îl bate prietenos pe umăr și-l îngăduie în preajma sa. Aleargă de la slujul umil pe care îl face și pînă la cremușul ghetelor cu o rîvnă demnă de o cauză mai bună. Vesnic

prezent lingă stăpînul său, chiar și în cele mai intime momente. Are la îndemînă tot timpul țucălarul și hîrtia igienică, pe care nu ezită să o folosească. Mirosul acela... devenit drag și-l face să

„Țucălarul“

visăze la un țucălar al lui, la un țucălar al lui care să-i semene în acțiune și promptitudine. Nu-i cere nimeni să facă chiar tot ceea ce face dar el știe că are dato-

ria de a sluji pentru o fi cîndva slujit. Noaptea îi sînt agitate așteptînd ca visele să i se realizeze. Poate de la masa stăpînului pică osul cel mare și atunci. Uneori țucălarul așteaptă o viață întreagă și nu primește nimic, dorința de parvenire îl sugrumă încet, încet, făcîndu-l să urască în cele din urmă țucălarul, pe care descoperă că nu l-a iubit niciodată. Altele... și mirat am fost cînd am văzut foști purtători de țucălar, conducînd astăzi, înconjurați de țucălaruri noi, care se străduie să lustruiească obiectul urît mirositor, pe care pînă mai ieri...

Pagină
realizată de
Dan Ioan
BOGDAN

Foto:
Radu DUMITRU

ÎNTREBĂRI INCOMODE pentru unii, pentru alții

Ce va fi oare cînd noi, sau copiii noștri, sau copiii copiilor noștri vom fi obligați de o sinceritate în care trebuie să credem, să spunem clar și răspicat privindu-ne interlocutorul în ochi: Strămoșii noștri au fost comuniști!

O minciună cu cît este mai gogonată, cu atît devine mai credibilă. Așa că minciuna a devenit un aliat de nădejde al puterii, iar noi cei mulți acceptăm tot mai ușor acest lucru. Puterea spune că avem de toate — nu avem. Puterea spune că sîntem liberi — aparent. Puterea spune că nu este interesată decît de binele nostru — nu credem.

La nivel local, o ducem cu toții la fel de bine ca și perfectul, aveam cam aceleași lucruri și aceiași bani. Tuturor ziua de mîine ne oferă aceeași șansă?

Oare unde sînt și ce fac foștii nomenclaturiști ai județului Sibiu? Ce s-a întîmplat cu fostul aparat județean p.c.r.? S-a transformat cumva în altceva?

De ce anumiți tovarăși spun: „Ce te zbați mă, nu vezi că tot noi conducem?“ Care noi?

Sînt dispuși tovarășii Pescaru, Șerbănescu, Vișan, Constantin etc. să-mi acorde un interviu?

Ce mai faceți, cum vă mai descurcați? Nu dumneavoastră cei care aveți. Întrebarea este pentru ceilalți care nu au.

ANUNT

În cadrul șirului de conferințe organizate de Cercul pentru Isihasm și Liga Tineretului Ortodox, marți 26 februarie 1991, ora 18, în aula Institutului Teologic din Sibiu va conferința despre isihasm pr. prof. dr. Vasile Mihoc.

EXPOZIȚIE

Salutăm încă o inițiativă a unui pictor sibian Mirel Bucur care ne anunță vernisajul unei expoziții la ora 17 în data de 27.02.1991 la sala U.S.S.M. din Piața Mare.

Zăpada, gînd curat în ultimele clipe ale iernii, poartă drept inimă coșul gol. Cică nu avem gu-noale! Nicî în politica noastră!

Scrisoare deschisă

Către REDACȚIA ZIARULUI „21 RADICAL”

Vă aducem la cunoștință că în data de 14.02.1991, Consiliul de Administrație a Grupului de Șantier Electromontaj Sibiu, prin Hot. nr. 2/11.02.1991 a comunicat disponibilizarea cu data de 1.03.1991 a unui grup de 21 persoane, conform Legii nr. 15/1990.

Nu sîntem de acord cu aceste măsuri din următoarele motive:

Cu toate că activitatea întreprinderii prin separarea a trei brigăzi (Călimănești, Craiova, Timișoara) a fost diminuată cu 40%, considerăm că s-a acționat în mod tendențios asupra Oficiului de Calcul (reducere 42%) și a Secției Mecanizare (reducere 76%), din moment ce restul compartimentelor întreprinderii (în afara pensionărilor, concedii postnatale și mutări interne) fiind afectate de o reducere de nici 3%.

Cei din Oficiul de Calcul, și nu numai ei, au făcut contestații în scris, individual și una colectivă, solicitînd folosirea unui criteriu de selecție a personalului existent, pe baza competenței profesionale, a calităților socio-morale, disciplinare, prin organizarea unui concurs. Toate acestea le solicităm intrucît în baza hotărîrii sus menționate au rămas în întreprindere persoane incompetente, persoane care refuză să iasă la pensie, persoane nou angajate, ba mai mult s-au creat posturi (ex. Mecanizare).

Toate aceste contestații au

fost respinse, dîndu-se dreptate verbal fiecăruia și motivînd că respingerea contestației a fost pe motiv de a nu crea un precedent și de a nu anula o hotărîre luată anterior (nu contează cum și în ce condiții). Ne întrebăm și vă întrebăm, oare în această tînră democrație a noastră, contestațiile nu mai au nici un rol, s-au minimalizat pînă la dispariție drepturile angajatului și cinstea?

Din aceste motive se pune problema justiției și corectitudinii hotărîrilor luate.

Referitor la Oficiul de Calcul, dl. director Popescu Eugen și dl. Vesmaș Gheorghe — juristul întreprinderii au motivat hotărîrile luate prin:

— restrîngerea la jumătate a activității întreprinderii;

— cheltuieli supradimensionate de amenajare a Oficiului de Calcul;

— investiții în tehnică de calcul neexploatată;

— cheltuieli legate de întreținerea și repararea calculatoarelor;

— cheltuieli de rulare excesivă a unor lucrări la Centrul Teritorial de Calcul (oare nu din vina unor persoane incompetente, care au și rămas pe posturi?).

— lipsa unui fond de salarii adecvat etc.

Considerăm că problemele legate de Oficiul de Calcul intră în atribuțiile șefului acestuia, care trebuia să prevină ajungerea la o asemenea situație. Totuși, pentru a gă-

si o rezolvare îng. Bruda Ioan, șeful Oficiului, a cerut Consiliului de Administrație concesionarea echipamentului și a spațiului ocupat. Și la această tentativă de salvare răspunsul a fost nefavorabil.

Opinia majorității angajaților arată nemulțumirea față de situația actuală din întreprindere și solicită convocarea unei Adunări generale pentru constituirea unui sindicat (în prezent este înregistrat la Tribunal, dar nu există?!), plecarea necondiționat în pensie a celor care îndeplinesc condițiile și păstrarea personalului pe baza competenței profesionale. Pentru susținerea acestor solicitări s-a întocmit un tabel nominal ce stă la baza confirmării majorității.

În condițiile menținerii hotărîrilor luate, considerăm că nu ni s-a dat nici o șansă, am fost nedreptățiți și nu ni s-a acordat protecție socială (nu avem decizii ci doar adrese de comunicare și nici răspunsuri cu motivarea respingerii contestațiilor).

Apelăm la ajutorul dumneavoastră ca la o instanță morală și tragem totodată un semnal de alarmă, invitîndu-vă să investigați mai amănunțit acest caz, pe care îl considerăm în neconcordanță cu ceea ce cere o reală democrație, o activitate dusă pe bază de profesionalism, competență și corectitudine.

Semnează o parte din colectivul „G.S.E.M.”

Mulțumim Parlamentului că a aprobat o nouă subvenție pentru ordinea publică! O nimica toată de... câteva miliarde de lei. N-am fi împotriva dacă un lucrător din M.I. ar sta și el la o coadă, la alimente, la detergenți, la țigări, la hîrtie igienică, dacă ar plăti un bilet pentru transportul în comun, dacă ar sta vreunul cu 2—3 copii într-o cameră insalubră dintr-un bloc de nefamiliști sau într-un subsol umed cu 800—1000 lei chirie pe lună. Puteți face pariu, că n-o să vedeți așa ceva, chiar cu dl. ministru Ursu pentru tot b-dul Primăverii din București. Puteți miza și cu dl. Iliescu pe vila de la Neptun sau pentru palatul Cotroceni. N-o să pierdeți, vă asigur!

Oameni buni, cînd nu o să mai avem de lucru la locurile noastre de muncă o să năvălim cu toții la ușa d-lui ministru Ursu și ne vom așeza sub aripa sa ocrotitoare. Vom primi apartamente, vile, peste 10000 lei pe lună, o legitimație cu care să intrăm oriunde și nu leșim niciodată cu buzunarele goale (fără nimic în sacosă, fără o semnătură, fără o ștampilă). Ne asigurăm și pensiile cele mari și, bineînțeles, „relații” cu sfera cea mai largă de bogași și pretini” de la iluștri

MULȚUMIM DIN INIMA...

pînă la cei din cea mai joasă speță umană.

Ce idee bună! Nu-ți trebuie prea multă școală, doar să urmezi „neabătut” calea” pe care ți-o vor arăta cu grijă superiorii și pe care de altfel o știm cu toții și de unde vine și încotro se îndreaptă. Ce mare școală? Trebuie să faci de toate sau să nu faci nimic. Ești și puțin informator și puțin lingău și cîine credincios, bătăuș prima, hoț de mare clasă...

Ce mai vrei? Ai un cumul de atribute și funcții, toate plătite după lege, și încă regește, după noua subvenție aprobată. Adevărați lucrători ai ordinii publice!

Ce ne mai pasă atunci că un copil n-are unde să învețe sau n-are din ce să învețe, că n-are pe ce scrie, că are 5—6° în dormitorul de la internat, că stă cu paltonul și căciula pe cap în sălile de clasă? Ce ne mai pasă că alocația pentru un copil este de 275—300 lei lunar? Ce ne mai pasă că nu găsești un medicament? Vorba românească: noi să fim sănătoși!

Putem trăi liniștiți și la a șaptea liberalizare a prețurilor. În plus vom fi dotați cu bastoane electrice, scuturi și căști de protecție, stații de transmisie-recepție, aparatură de ascultare, de înregistrare, mașini. Și-atunci să vedem dacă mai are curajul cineva să protesteze în fața conducerii, în fața celor ce ne-au „adus liniștea”!

Ciorogar DORIN

muncitor la I.P.A. Sibiu

COMUNICARE

Miercuri, 27 februarie 1991, ora 17, în cadrul cercului de cultură-propagandă al P.N.Ț. c.d. din Sibiu, cu sediul în str. G-ral Magheru nr. 3, are loc expunerea urmată de discuții pe tema „Din istoria P.N.Ț., condițiile istorico-politice de constituire a partidului în Transilvania”.

Expune prof. Titus Turcu.

Sînt invitați să participe și nemembri P.N.Ț. c.d. interesați în cunoașterea adevărului istoric.

Economia de talcioc

În fața magazinelor închise

În fiecare sîmbătă, am-n-am treabă în tîrg, „pe la 11 treabă fix”, ies să cumpăr ziarele. Sîmbăta trecută, pre cînd, ca tot românul de rînd, mă aflam într-un raid de rutină, voind să prind atît momentul cînd sosesc ziarurile centrale și, în același timp, și să aflu „ce se (mai) bagă” și „ce se (mai) dă”, un grup de trecători mi-a atras atenția. M-am apropiat. În parcare aflată între restaurantul „Transilvania” și librăria „Minerva”, din portbagajul unei Dacia 1300 se zăreau câteva lăzi de bere. Se formase deja coada noastră cea de toate zilele. Nimeni nu-l întreba pe întreprinzător de proveniența acelor sticle. M-am interesat de preț: 12 lei. Privind mai atent acel automobil, de culoare gri-murdar (sic!) am reținut numărul: 4-SB-255. Și am plecat.

Pe bulevardul Mihai Viteazul, în fața magazinului de articole electrice (închis și el, ca și librăria „Minerva”) un alt privatizat (întreprinzător). Acesta vindea Pepsi-Cola. 20

de lei sticla. Teftină ca braga...

Două întîmplări insignifiante. Mai ales în actuala conjunctură internațională, marcată de războiul din Golf. În-să două amănunte simptomatice ale economiei de bilci într-o „democrație originală”.

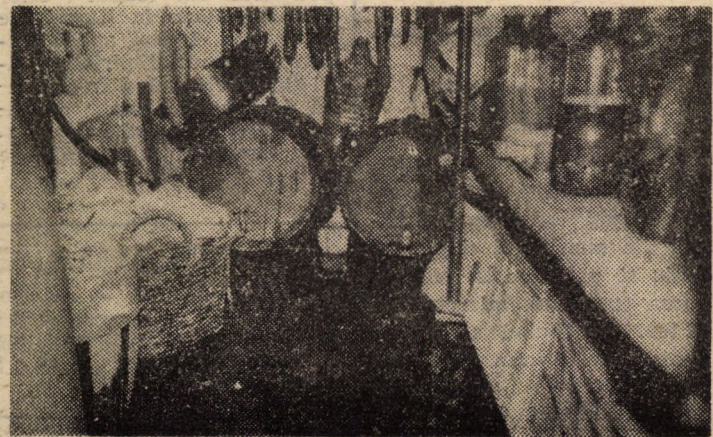
Ovidiu TOMULEȚIU

Desertul de duminică

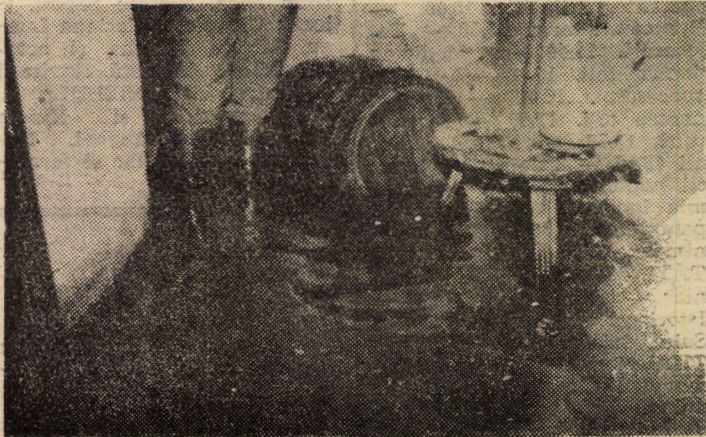
Scena a fost surprinsă în incinta magazinului de desfacere „Avicola”, de pe B-dul Vasile Milea: un tînrar ajunge la rînd, ia punga, o întoarce pe toate fețele și exclamă cu evlavie: „Am nevastă tînerică. De aici face și ciobăcă, fripturică, tocăniță” (și, am mai adăuga noi, răbdări prăjite!).

Toți din rînd, aflați în aceeași postură jalnică de „cumpărători de nimic”, îl privesc cu compasiune și zîmbesc amarnic, înghițind în sec. În puni nu se află decît „magnificele tachimuri” care apăreau pe piață ori de cîte ori un conducător vizita Japonia. Astfel de călătorii erau frecvente în vremea odiosului, consecințele fiind materializate în guturi, capete, spinări și ghiare de pușori palizi. Aceleași deserturi, dar de data aceasta însoțite de pene, se vindeau sîmbăta trecută la „Avicola”. Astfel de produse sînt, azi mai mult decît ori cînd, o rușine pe fața țării. În orice stat civilizat, dacă ele apar în magazine, sînt însoțite de eticheta: „Hrană pentru pisici”. Poate puțin bun simț ne-ar ajuta și pe noi să ne arătăm alt chip European, nîmînd această gamă de produse tot hrană pentru pisici, chiar dacă ele constituie în continuare desertul nostru democratic de duminică.

Gabriela BALAN

În toate pivnițele plutesc butoaie, damigene, cartofi... Ca la inundație.

„Bun e vinul ghiurghiuliu”... dar nu eînd zace în apă.

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație eliberată de Intr. Libertatea Sibiu pe numele Liulea Rodica. O declar nulă. (2994)

● Pierdut contract de închiriere pe numele Stancu Nicolae, str. Șoimului bl. 16, sc. A, ap. 2. Il declar nul. (2995)

● Pierdut contract locuință nr. 701/10 pe numele BANFĂNTĂNA-ANA. Il declar nul. (2993)

● Pierdut în data de 20.02.1991 CARNET DE MUNCĂ pe numele Drașovean Ioan în zona cinematografului Pacea. — Telefoane. Adresați Drașovean Ana str. Someșului 7, între orele 7—19, Aducătorului recompensă. (2989)

OFERTE DE SERVICIU

„F. REISEN“ transport persoane în Germania cu autocarul în condiții deosebit de avantajoase. Telefon 492 46. (2943)

Firma „HYPERION“ din Ungaria vă oferă posibilitatea de a lucra în Africa de Sud. Alte informații și formulare se pot procura poștal în număr nelimitat. Gratis: HYPERION, 1373 Budapesta, PF. 602, Ungaria. (2985)

VINZARI

● Vind televizor „Miraj“ și mini aragaz Olimp. Calea Cisnădiei nr. 17, bloc 23, ap. 26. Orele 16—18. (2991)

DECESE

Cu inimile zdrobite de durere, amintim că în ziua de 24 februarie s-a stins fulgerător din viață buna noastră mamă și bunică **BREZAI LEONORA** — 67 ani —

Lacrimile noastre vor fi florile nemuritoare pe care le presăram peste lespedea rece a mormintului. Ceremonia și slujba înmormintării vor avea loc marți 26 februarie ora 14, la adresa defunctei, str. Calea Poplăcii nr. 68.

Suflet nobil nu te vom uita niciodată!

Familia îndurerată, Li-viu, Carmen, Liana. (2992)

Pios omagiu la dureroa-sa despărțire de

DORU BADEA

omul altruist și generos, jurist erudit, aruncat în neant de tăvălugul comunismului.

Sincere condoleanțe familiei îndurerate. Constantin Mica

Sintem alături de doamna Mioara Opreșiu în clipele grele de durere pricinuite de moartea mamei sale.

Familiiile Măreanu, Măginean și Marcu.

GRUPUL DE ȘANTIERE BUCIUMENI, ȘANTIERUL NR. 3 SIBIU

str. Viile Sibiului nr. 1, telefon 1 48 93; 1 59 04

ANGAJEAZĂ:

● doi timplari categoria 2—4, pentru atelierul de timplărie din Sibiu — 56 —

GRUPUL DE ȘANTIERE BUCIUMENI S.A. ȘANTIERUL NR. 3 SIBIU,

str. Viile Sibiului nr. 1, telefon 1 48 93; 1 59 04 execută următoarele confecții metalice:

- panouri, obloane și uși simple și termoizolante;
- tubulaturi ventilație;
- suportii și rafturi metalice;
- fișete metalice;
- împrejmuiri și închideri termoizolante.

— 57 —

SOCIETATEA COMERCIALĂ „ORIENT“

Vă invi-ă să petreceți o seară de neuitat la Pati-Barul „ORIENT“ situat pe Calea Gușteritei nr. 61.

Oferindu-vă o gamă variată de băuturi într-o ambianță plăcută. — 58 —

PROGRAMUL TV

MARTI, 26 FEBR. 1991

10,00 — ACTUALITĂȚI.
10,10 — Horoscopul zilei. 10,20 — Film artistic — „Portul New York“. 12,00 — Ora de muzică. 13,00 — Confluente. 13,30 — Avanspremieră TV. 13,40 — Bijuterii muzicale. 14,00 — ACTUALITĂȚI. 14,10 — Foto-magazin. 14,30 — Documentar științific. 15,00 — Preuniversitaria. 15,30 — Telescoală. 16,00 — Medicina pentru toți. 16,15 — Cheia succesului. 16,40 — Muzica pentru toți. 17,00 — Conviețuirii. 17,30 — În fața națiunii. 18,10 — Tele-discul muzicii populare. 18,30 — Economia încotro? 19,00 — Rock panorama. 19,35 — Desene animate. 20,00 — ACTUALITĂȚI. 21,00 — „Unchiul Vania“ — Ultima parte. 22,15 — Istoria și adevărul ei. 22,45 — Salut prieteni! 23,45 — ACTUALITĂȚI. 23,55 — Recomandări din programul de mine.

SPECTACOL

Ansamblul profesionist „CINDRELUL“ organizează un spectacolul extraordinar, în data de 1 martie 1991 oferit publicului iubitor de folclor din Sibiu, cu ocazia mărțișorului.

Cu acest prilej ansamblul va oferi premii-surpriză. Își dau concursul: Lucreția Ciobanu, Viorica Flintașu, Achim Nica, Nicolae Sabău, Ileana Ciuculete, Mariana Lungu, Mircea Morcaș, și actorul Mihai Mereuță, invitații orchestrei „CINDRELUL“.

Mai participă și Nineta Popa, Mariana Anghel, Dumitru Giurcă Notar și forma-

ȘTIFT

Ieri, 25.02.1991, la ora 12,30, în tot centrul Sibiului ardeau becurile ca în miez de noapte. Asta da mod original de economie!

Inchiziția în „Epoca de aur“ (I)

(urmăre din pag. I)

gr/mie), viața acesteia avea șanse de salvare.

„Lucrind în schimbul doi, la ora 22,50 m-am dus acasă cu mașina personală. Aveam înțelegere cu dl. Lazea Gheorghe ca în aceeași seară să mergem la Cisnădie. Ajuns în centrul comunei Șelimbăr, în direcția opusă am observat un autoturism cu farurile aprinse pe fază scurtă. La distanța de cca. 200 m., autoturismul de care mă apropiam a stins complet luminile, pentru ca imediat să reaprindă faza scurtă. Moment în care am văzut că autoturismul se balansa dinspre șanț înspre axa șoselei. L-am depășit. Prin oglinda retrovizoare interioară am observat că aceiași autoturism i s-au aprins stopurile de frână, împrejurări care m-au determinat să presupun un eventual accident de circulație. Ajuns în fața primăriei, m-am întors cu mașina, pentru a-mi da seama de situație. Autoturismul dispăruse. Pe carosabilul șoselei am văzut un om trântit pe burtă, într-o poziție nefirească, cu miinile întinse pe lin-gă corp. Eram singur în mașină, împrejur absolut nimeni. M-a cuprins un șoc, frica. Ce să fac? Am dat fuga la locuința verișoarei Elena Antonescu, povestindu-i acesteia și prietenului Lazea Gheorghe, cele văzute. Toți trei ne-am reîntors pe jos la locul cu pricina, unde se adunaseră consăteni, navetiști sosiți cu autobuzul de Cisnădie. Cu cei doi martori am luat măsuri de anunțare a Salvării“.

Anticipând, iată un fragment din motivarea sentinței: „S-au deplasat toți trei pe

jos, la locul faptei, deoarece inculpatului i-a fost teamă să mai conducă autoturismul, în zona accidentului pentru a nu fi descoperit ca autor al faptei“. Timp de zece zile de la comiterea accidentului, un număr relativ mare de cetățeni, au fost tre-cuți prin „furcile caudine“ ale „cercetărilor“ milițienești, ca martori sau suspecți. Declara-țiile existente în voluminosul dosar al Serviciului de cer-cetări penale (nr. 062/10/1988, secret de serviciu) sînt edificatoare în sensul celor afir-mate.

În 29 sept. 1988 dimineața (ora 8,30), dl. I.P. este „in-vitat“ de la serviciu de către un subofițer „de la Circula-ție“, condus la Miliția jud. Sibiu, la col. Pădineanu I, loc-țiitor comandant. I se pun în-trebările de rigoare și declară ceea ce am consemnat. În curtea miliției i se arată două „Dacia“ de culoare ro-șie, spre a distinge dacă vre-na prezintă detalii ale acele-ia văzută la locul acciden-tului. Se stabilește că vor merge la locul faptei, dl. I.P. urmînd a-i aștepta pe miliție-ni cu mașina proprie la in-trarea în comună. Se întîl-nesc la locul și ora stabilite. În mașina d-lui I.P. urcă un subofițer și lt. col. Crîșmaru. „Acesta, cum s-a urcat în mașină, m-a înjurat birjăreș-te (sau milițienește), a țipat furios la mine, mi-a izbit doi pumni peste față de mi-a spart buza“.

La domiciliul d-lui I.P., milițienii îi examinează auto-turismul personal, Dacia 1300, de culoare gri. Cu profesio-nalism și obiectivitate (apre-ciere pentru care îmi asum răspunderea), col. Pădineanu,

asistat de subordonații Stan-ciu și Tripon, conduce perso-nal operațiunile de cercetare și investigare. În final, șeful le spune subordonaților: „As-cultați-mă, dacă și o pasăre lovea mașina asta, se cunoș-tea. Trebuie să ne orientăm în altă parte“. Mai mult chiar: mașina d-lui I.P. este adusă la sediul miliției, urcată pe rampă, cercetată minuțios — inclusiv de Crîșmaru. După care col. Pădineanu mai pre-cizează odată: „Mai Crîșma-rule, omul ăsta a fost prea sincer cu noi, trebuie să ne orientăm în altă direcție“.

„Am fost dus într-un birou — continuă dl. I.P. relatarea —, iar ofițerul Crîșmaru mi-a luat o declarație de martor, telefonînd totodată la pro-curatorul. A vorbit în fața mea cu procurorul Veștemean, că-ruia i-a spus: „Am aici un martor care mi-a declarat cum a văzut totul, așa că perso-na respectivă nu mai are nici o șansă“. Tot o declarație de martor și în aceeași zi, la o-rele 11, i se ia d-lui I.P. și de către col. Pădineanu. Este singura declarație în care se consemnează ora. Se suc-ced faze de reconstituire și alte cercetări la locul faptei, în prezența lui I.P. Apare în Șelimbăr mai-marele Miliției județene, col. Popa Gheorghe. Cu binecunoscutu-i cinism (sau iresponsabilitate?) ordonă: „Să-l aduceți la mine... o decizie de stăpin absolut, ca-re avea să-l arunce pe dl. I.P. în ghearele tortionarilor.“ (Va urma)

Materialele apărute la ru-brica Opinii nu angajează în-nici un fel redacția.

ALAH și NETREBNICUL BUSH — Kuwait City — 24 februarie. Mult așteptata ofen-sivă terestră a început în zorii zilei de duminică la cîteva ore de la expirarea ul-timatumului american. „Eli-berarea Kuweitului a intrat în faza finală“, a spus la te-levizune președintele Bush, care tocmai și-a întrerupt vacanța de la Camp David. Referindu-se la soldații a-

mericani, a adăugat: „Dum-nezeu să-i ocrotească pe fie-care dintre ei“, cerînd fiecărui american să-și întrerupă lucrul oriunde ar fi, pentru o rugăciune. Într-o conferin-ță de presă de numai 9 mi-nute, generalul Schwarzkopf a remarcat: „Rezistența inami-că e minimă. Pînă acum sîm-tem încîntați de mersul ofen-sivei. Operațiunile se desfășoară cu un succes spectaculo-s.“ Televiziunea israeliană, care transmite în prezent 24 de ore din 24 și-a început emisiunea cu urarea „Dum-nezeu să binecuvînteze Ame-rica“. La Washington, minis-trul apărării Dick Cheney a declarat: „Hussein a comis multe erori de judecată, mai multe decît orice conducător, și nu văd cum ar mai putea rămîne la putere la sfîrșitul războiului“. La 10 ore de la începerea atacului terestru a-liat, Radio-Bagdad transmitea comunicatul militar nr. 60, anunțînd „oprirea“ ofensivei, iar duminică după-amiază în comunicatul nr. 61, arăta că inamicul a fost „distruș“ în sud-vestul capitalei Kuweitului. Saddam și-a îndemnat soldații săi să lupte pînă la moarte, deoarece „Allah îi va ajuta să lupte împotriva păgînilor“. Cu ajutorul foto-grafilelor din satelit au fost reperate peste 200 de puțuri petroliere din totalul celor 970, incendiate în Kuwait de către Irak. Irakul aplică tac-tica „pămîntului pirjolit“. A-viația americană a folosit în-că de simbătă, bombe cu na-palm pentru incendiarea șanțu-rilor umplute cu petrol, ce

puteau împiedica înaintarea infanteriei. Aliații au deschis mai multe fronturi ce con-verg spre Kuweit City. În-sula Faylaka, insulă ce do-mină căile maritime către ca-pitala kuweitiană, a fost cu-cerită de trupe de desant aer-ian. O unitate blindată ira-kiiană a opus un puternic contraatac unui contingent de pușcași marini americani, care ca și alte forțe aliate urmărea izolarea trupelor din Kuweit. În schimb o unitate a Arabiei Saudite a pătruns 25 km pe teritoriul Irakului fără a întîmpina rezistență, găsind soldați irakieni în adă-posturi individuale, unii ră-niți și fericiți de a fi luați prizonieri. Probleme deosebite au aliații cu cei 5500 prizo-nieri care trebuiesc transpor-tați pe jos pînă în Arabia Saudită. Cu o oră înainte expirării ultimatumului, Bag-dadul a fost bombardat de a-liatii iar cu 7 minute înainte de aceeași oră a ultimatumu-lui, Irakul a mai lansat o rachetă SCUD asupra Isra-elului, dar n-a produs victime. În timp ce aliații își duc o-perațiunile de învăluire a Kuweitului, Hussein spunea infuriat la Radio-Bagdad: „Bush, netrebnicul a trădat pe cei care au semnat rezolu-țiile infamante ale ONU, dar Dumnezeu e mai presus de noi și va pedepsi trăda-re.“ Popularitatea lui Bush a crescut acum în America și de aceea în noiembrie 1992 va fi greu de învins în ale-geri.

Rubrică de: Emil PORIME

ANUNȚ

În vederea constituirii Con-venției sindicale „Cibinium“, sînt rugați toți liderii sindi-cali din municipiul și județul Sibiu să participe la defniti-varea statutului, miercuri 27. 02.1991 la Clubul „Indepen-dența“, str. Avram Iancu nr. 10, ora 16.

Comitetul de inițiativă

COLEGIUL DE REDACȚIE

Traian SUCIU — redactor șef (tel. 1 81 08); Dan Ioan BOGDAN — sociale (1 59 98); Lucian FILI? — învăță-mînt-cultură (1 59 98); Eugen IORDANESCU — eveni-mente (1 81 18); Radu STANESE — secretariat red. (1 81 18).